

mener jeg, at forældrene i Danmark også har en berettiget forventning til, at vi politikere tager det seriøst og sørger for, at der er nogle ordentlige vilkår, når unge og børn leger og diskuterer og mødes.

Vi vil gerne for at se fremad tilbyde ministeren at være med til et arbejde, der skal munde ud i en form for licensordning, hvor man altså skal have en licens, som giver et firma i Danmark lov til at have et sådan chatsted, hvis man har det over en vis størrelse.

Feks. kunne man forestille sig, at man skal have nogle filtre, der kan finde ud af, hvilke ord der bliver skrevet. Man kan selvfølgelig have mange flere af de her gårdvagter, som kan finde ud af, hvad der må skrives, og ikke mindst halvårligt eller årligt kunne rapportere, hvad vi konkret gør for at forhindre, at overgreb og andre ting sker.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Magnus Heunicke, at jeg sådan set tror, at vi er helt enige om målet: at vi skal gøre, hvad vi kan for at være på forkant med den her udvikling og forhindre, at der er voksne mennesker, der benytter internettet til at lokke helt unge mennesker eller børn til ting, som i dag er strafbare.

Hr. Magnus Heunicke nævner her et eksempel, hvor jeg i hvert fald ikke har teknisk viden nok til at vide, hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre. Det, jeg også synes er vigtigt at få sagt, er, at internettet jo er internationalt, så vi skal selvfølgelig tænke over, om der er lovgivning i Danmark, der vil være et tilstrækkeligt værn til at sikre, at man ikke bare flytter et andet sted hen og dermed skaber et nyt problem.

Men jeg synes, at man må være villig til at se på alverdens løsninger, herunder også løsninger med filtre. Men det starter altså alt sammen ude i de små hjem, hvor forældrene kan være med til at sikre, at børnene ikke chatter alle steder, men at man bliver enig om, hvor et chat kan foregå/ikke foregå.

Så der er mange elementer i det her, men jeg er glad for, at hr. Magnus Heunicke ligesom regeringen er optaget af, at vi også prøver at se på, om der kan findes nye løsninger og nye ting, der kan være med til at begrænse problemets omfang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Det var det sidste spørgsmål til justitsministeren. Tak til justitsministeren, og så går vi videre. Så er det kulturministeren, der må holde for. Hr. Per Clausen har det første spørgsmål.

Kl. 13.30

Spm. nr. US 87

Per Clausen (EL):

Kulturministeren har jo genoplivet kulturkanonen i kulturkampen ved at udtale, at han mener, at de ord, han sagde på det konservative landsrådsmøde i 2005, har endnu mere gyldighed i dag, end de havde dengang. Så er det bare, at jeg vil stille det spørgsmål til kulturministeren, om han synes, at alle dele af kulturkanonen er særlig gode til at føre kulturkamp ud fra.

Når jeg stiller det spørgsmål, er det, fordi det ofte bliver sagt, at det er et særligt træk ved den danske kultur, at vi har ligestilling mellem kønnene. Er det ikke sådan, og kan kulturministeren ikke bekræfte mig i det, at hvis vi kigger på kulturkanonen, så beskriver den faktisk den danske kultur som præget af alt andet end lighed mellem kønnene?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Kulturkanonen er jo et udtryk for de valg, som de syv fagudvalg har taget. Der er ikke taget hensyn til køn, til geografi, til alder, men der er taget hensyn til værkernes uomgængelighed, og der er taget hensyn til værkernes betydning for vores historie og for den generation, som skal gå om bord i den invitation, som kulturkanonen er. Så det er rigtigt, at der ikke er taget hensyn til kønsdiskussionen i præsentationen og udvælgelsen af værkerne til kulturkanonen.

Per Clausen (EL):

Jeg har sådan set heller aldrig sagt, at man skulle gøre det. Mit spørgsmål går en anden vej: Er det ikke rigtigt, at hvis vi nu ser på denne her kulturkanon og ser på, hvad det er, der har fundet nåde for de vise herrers og damers åsyn, er det entydigt kunst produceret af mænd?

Derfor kunne det måske være udgangspunkt for en diskussion af og en dialog med andre mennesker både i Danmark og andre steder om, at vi også i Danmark faktisk har brug for at føre en kulturpolitisk kamp for at sikre større lighed mellem kønnene, og at den kamp ikke udelukkende kan rettes mod folk, der kommer fra an-